

Bilag til bet. o. den af statsrevisorerne afgivne bet. o. statsregnskabet.

Under et påfølgende besøg i USA i juni/juli 1958 satte arkitekt Lauritzen denne endelige afprøvelse af udgiftsoverslaget i gang. I en skrivelse af 21. juli s. å. skrev han herom:

„En foreløbig gennemgang af overslaget tyder ikke på, at slutsummen er for lav. De rådgivende ingeniører (General Engineering) erklærede for deres vedkommende, at de ikke havde noget ønske om at ændre totalsummen, men kun om at fordele pengene anderledes på enkeltposterne. Endeligt standpunkt til overslaget kan dog først tages, når Østergaard har været grundigt gennem tegningsmaterialet.“

Under et påfølgende byggeudvalgsmøde den 26. august 1958 tilføjede arkitekten ifølge det foreliggende referat, at

„TAC havde oplyst, at man på grundlag af et af firmaet for nylig gennemført første klasses privatbyggeri kunne skønne, at byggeoverslaget som helhed ville komme til at passe.“

Byggeudvalget anmodede ved denne lejlighed arkitekt Lauritzen om at sende boligministeriet et endeligt overslag tillige med et sæt tegninger. Trods gentagne påmindelser også over for de amerikanske tilsynsførende arkitekter og entreprenørfirmaet lykkedes det ikke under byggeriet at få et sådant overslag.

Samtidig med at udenrigsministeriet i samråd med 1. revisionsdepartement ved byggeriets påbegyndelse gav ambassaden instruktion om tilrettelæggelsen af den løbende regnskabsførelse, blev repræsentationen anmodet om med regelmæssige mellemrum at indsende beretning om byggeriets fremskridt, således at både ministeriet og byggeudvalget kunne følge udviklingen.

Efter modtagelsen af den første af disse rapporter fra de tilsynsførende amerikanske arkitekter gjorde udenrigsministeriet i januar 1959 på foranledning af en af boligministeriets repræsentanter i byggeudvalget, ambassaden og arkitekt Lauritzen opmærksom på, at der i rapporten savnedes oplysning om byggeriets fremgang i forhold til en forud fastsat arbejdsplan med tilhørende tidsterminer samt om de afsluttede underentreprisekontrakter, og hvorledes disse øko-

nomisk forholdt sig til det overslag, der havde dannet grundlag for byggebevillingen. Skønt det blev understreget, at man fra dansk side måtte lægge afgørende vægt på at sikre sig denne adgang til betryggende teknisk og økonomisk kontrol, og skønt både udenrigsministeriet, byggeudvalget og ambassaden bragte forholdet i erindring gentagne gange, lykkedes det først under byggeriets afsluttende fase, og efter at repræsentanter for byggeudvalget havde ført forhandlinger derom i USA, jfr. nedenfor, at få dette krav opfyldt.

Om årsagerne hertil og om den økonomiske stilling skrev arkitekt Lauritzen den 16. marts 1959 efter et besøg i Washington:

„Udvalget har bedt om at få fastlagt en arbejdsplan for byggeriet. Efter gennemgang af situationen i Washington må jeg anbefale, at vi venter nogle måneder med at gøre dette.“

Efter en gennemgang af sagernes stilling måtte vi fastslå, at vi var startet nogle måneder for tidligt med byggeriet. Der havde ikke været den fornødne tid inden starten til at koordinere de mange forskellige sæt tegninger i tilstrækkelig grad. Vi havde været for optimistiske, når vi stolede på, at de gentagne tilpasninger og afkonfereringer, der havde fundet sted tidligere, var tilstrækkelige. Vi var enige om, at hvis vi havde taget 2-3 måneder til dette arbejde før start, ville det ikke have sinket bygningsfærdiggørelse væsentligt. Den usikkerhed, som er opstået af denne situation, er en af grundene til, at Østergaard havde ment at måtte forlænge byggetiden med et halvt år. En standsning på ca. 3 uger, forårsaget af frost i vinter, er dog også inkluderet heri.

Grunden til, at man påbegyndte arbejdet, trods de betænkeligheder der kunne være derved, var, foruden det almindelige ønske om at komme i gang, at ambassaden havde meddelt, at en ny lov ville træde i kraft, og at hvis ikke byggeriet påbegyndtes inden 1. oktober, ville dette medføre en ikke ubetydelig beskatning af byggeriet.⁷⁾

Det blev aftalt, at man i de kommende måneder ville søge at få alle uklare og usikre punkter lagt fast, så man derefter

⁷⁾ I et senere notat af juli 1960 oplyste arkitekten, at denne meddelelse stammede fra de amerikanske rådgivende arkitekter og Sessinghaus og Østergaard.